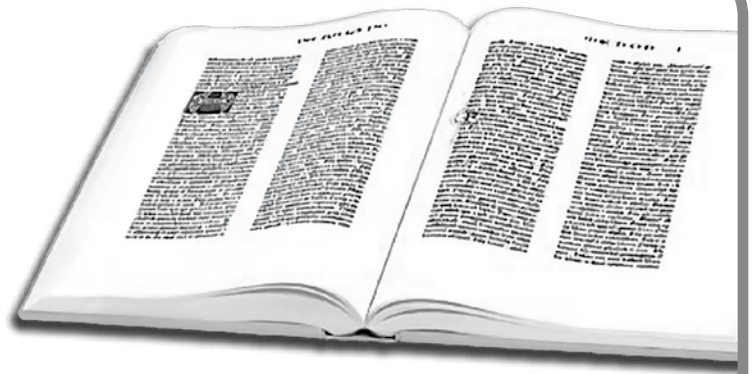

de stem in de woestijn

»De Stem van een die roept in de woestijn: »Bereidt de weg des Heren, maakt recht zijn paden.«

De bevrijdende kracht van het evangelie!

Van nature neigen we ertoe eerder op onszelf en onze kracht te zien dan op Christus en dat wat Hij kan doen. Daarom is het nodig dat we onszelf steeds weer de feiten van het evangelie te binnen brengen. Je zou ook kunnen zeggen: we moeten iedere dag aan onszelf het evangelie verkondigen! Maar wat wordt daarmee bedoeld? Waarom moet iemand die al door het geloof in het evangelie van Jezus Christus gered werd aan zichzelf het evangelie verkondigen?

Als God je het geloof in het evangelie geeft, dan ben je gered en mag je je terecht christen noemen. Als je je vertrouwen op je eigen prestaties al hebt opgegeven en in plaats daarvan vertrouwt dat Christus alles wat voor je verlossing nodig is voor jou verworven heeft dan ben je al bij de belangrijkste kern van het evangelie aangekomen. Paulus bemoedigt de gelovigen in Colosse door hen er bij het begin van zijn brief op te wijzen welke uitwerkingen het evangelie hier en nu op de gelovigen heeft. Hij schrijft (samengevat): God heeft jullie bekwaam gemaakt (1:12); Hij heeft jullie gered (1:13a); Hij heeft jullie in het rijk van Zijn Zoon geplaatst (1:13b); jullie hebben de verlossing door de vergeving van zonden (1:14b).

De langste zin van het Nieuwe Testament – zelfs van alle antieke handschriften samen – staat in Efeze 1:3-14. Paulus drukt daar zijn enthousiasme over de onmetelijke grootheid en heerlijkheid van de goddelijke genade zo uit dat hij zijn woordenstroom nauwelijks kan beteugelen. En het kernpunt van zijn uitmuntende lofprijzing op de goddelijke genade is de »verbondenheid van de gelovigen met Christus.« We worden gezegend »met alle geestelijke zegen [...] in Christus« (1:3); we worden in Christus »uitverkoren« (1:4), »begenadigd« (1:6), »verlost« (1:7), »voorbested« (1:11) en »met de Heilige Geest verzegeld [...] tot de dag der verlossing« (1:13,14). Daarmee hebben we, zodra we met Christus verenigd zijn, alles waar ons binnenste naar verlangt. Paulus is absoluut overtuigd van dit feit.

We hoeven nu niet meer te bouwen op welstand, status, kracht, erkenning en al die vergankelijke geneugten waar we zo vaak naar verlangen. Het is nu ons doel om een leven naar de wil van God te leiden terwijl we iedere dag meer gaan begrijpen in welke positie God ons door Christus geplaatst heeft en wat we vandaag al in Christus bezitten.

De uitdaging bij geestelijke groei is dat ik inzie dat mijn eigen prestaties volkomen ontoereikend zijn en dat wat Jezus volbracht heeft volkomen toereikend is. Iedere poging om in eigen kracht goed te worden leidt er alleen maar toe dat we slechter worden. Deze ervaring heeft al menig christen gefrustreerd en schade toegebracht. Als ik me op mijn eigen inspanningen concentreer in plaats van te zien op wat God voor mij heeft gedaan, draai ik om mezelf heen en niet om God.

Je kunt het ook zo formuleren: heiliging is de dagelijkse moeilijke weg naar het kruis om je te bezinnen op het feit van onze rechtvaardiging die Jezus voor ons aan het kruis volbracht heeft. Deze weg is moeilijk omdat die ons iedere dag naar de diepten van ons opstandige wezen leidt. Maarten Luther heeft gezegd: »Vooruitgaan is een voortdurend opnieuw beginnen!« Geestelijke vooruitgang is dus niets anders dan een voortdurend teruggaan naar het uitgangspunt van onze verlossing – namelijk tot Christus.

Schrijfster Elyse Fitzpatrick maakt ons heel duidelijk hoe belangrijk gedenken voor geestelijke groei is:

»Een van de redenen waarom we niet in gepaste, dankbare gehoorzaamheid groeien is dat we zo verschrikkelijk vergeetachtig zijn. We vergeten te snel dat we van onze zonden gereinigd werden. Wij christenen blijven in onze geestelijke ontwikkeling achter omdat we vergeten te blijven denken aan de vergevende liefde van God die Hij ons in het evangelie laat zien. Als we niet absoluut zeker zijn van Zijn liefde en vergeving, zal elke mislukking ons handelsonbekwamer maken; we zullen dan noch het geloof, noch de moed hebben om de zonde te bestrijden. En dat allemaal omdat het ons ontbreekt aan vertrouwen in de liefde van God die ons toch eigenlijk tot iedere geestelijke strijd in staat stelt. Als we ons niet meer bewust zijn van onze rechtvaardiging, onze verlossing en onze verzoening met God, zullen we ook niet meer in heiliging groeien.«

Als christen groeien we geestelijk niet door onszelf te verbeteren, maar door te geloven dat Christus alles wat voor onze verlossing nodig was op een betere, diepere en grootsere wijze voor ons heeft gedaan.

Predik dagelijks deze waarheid aan jezelf en je zult steeds meer de vrijheid van je eeuwige verlossing ervaren waarvoor Jezus zo duur heeft betaald.

Tullian Tchividjian